

Nemoc do které se Julek dostal již v dětství by byla pro jiného pravé peklo. Myslím, že neexistuje na zeměkouli člověk, který by v jeho situaci tolik dokázal. Julek nejen že docílil úžasného vzdělání a z nás obyčejných smrtelníků, které znám se mu žádný nevyrovnal, ale a to chci zdůraznit stál za totality včetně veřejného šumberského odporu proti diktatuře KSČ. Vyjadřuji na tomto místě Julkovi svůj obdiv a vděčnost, že jsem měl tu možnost se s ním setkávat a spolupracovat při vydávání tohoto časopisu. Julku, jsi mou nadějí a ví-

U v n i t ě ř č í s l a : — rou v člověka. V.H.

1. Petra Č e r v e n á: Krátké zamyšlení nad jedním lidským osudem.
2. Mgr. Dana Vargová: Otevřený dopis městskému zastupitelstvu a městské radě v Šumperku.
3. Jarka K ř í ž o v á: Hodně štěstí v životě
4. OPIL, Losova 12, 638 00 Brno: Postižení občané.

Předpokl.cena: 2,- Kč MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 13 č. 15

Vydává: Vladimír Vajný Red. Marta Zemanová
ČsA 34, 787 01 Šumperk rada: +Julius A. Varga
Uzávěrka: 16.5.1996

Otevřený dopis městskému zastupitelstvu a městské radě v Šumperku

V Šumperku dne 12.5.1996

Vážení členové městského zastupitelstva a městské rady v Šumperku!

Dne 11. května 1996 jsme pohřbili na místním hřbitově našeho jediného syna. Myslím, že většina z vás ho dokonce dobře znala. Jelikož od té doby chodíme denně na hřbitov, s hrůzou jsme zjistili, že se na parkovišti, o kterém jsme se nejen my, ale všichni občané města Šumperka, domnívali, že tam bylo vybudováno pro lidi, kteří přijíždějí vzpomínat na své drahé, kteří je předešli ve smrti, buduje veliký stánek k účelu občerstvení. A to už nechci rozvíjet situaci, kdy je den pohřbu a přijede mnoho aut, autobusy a ve dnech svátku pozůstalých, kdy bývá parkoviště auty přeplněné. Vzhledem k poměrně veliké stavbě a pohostinskému záměru se stane parkoviště pro smuteční hosty neprůchodným.

Jak je vůbec možné, že si někdo dovolil přijít s takovou myšlenkou, chtít si pronajmout takovéto parkoviště k podnikatelskému záměru tohoto druhu? Jak je možné, že mu majetkoprávní odbor městského úřadu toto parkoviště nabídne k vybudování jakéhosi pohostinství a je přímo do nebe volající, že rada městského zastupitelstva něco tak nehorázného odhlasuje.

Kdyby členové rady při takovém hlasování byli duchem přítomní, nevěřím, že by mohli pro něco takového zvednout ruku. Ale to vás, členové rady, neomlouvá. Naopak. Je to obrovské zklamání, že jsme si takové zastupitelstvo zvolili. A na tomto místě nemluvím, respektive nepíšu, jenom za sebe, ale za obrovské množství občanů, kteří se podepisují na protestní archy a z nichž se nenašel ani jeden, který by souhlasil s tím, aby tato velká neestetická bouda na tomto parkovišti stála a aby se v ní prodávalo jakékoliv pohoštění. Lidé, přijíždějící ošetřovat hroby a tiše postát na místě odpočinku svých blízkých, o žádné pohoštění nestojí. Mnozí starší lidé dokonce i plakali, když jsem jim vysvětlila, co se na parkovišti staví a nikomu se nechce věřit, že rada mohla něco takového odsouhlasit. Od vašeho hlasování, vážená městská rado, se potom už odvíjelo další nehorázně a neuvěřitelné vydání stavebního povolení. I tito lidé, včetně hlavního architekta, odboru městské výstavby MÚ a hygieny, budou muset být pohnáni k odpovědnosti.

Žádáme vás proto, členy rady a městského zastupitelstva, abyste revokovali svoje rozhodnutí a parkoviště aby sloužilo nadále jen tomu, čemu sloužit na tomto pietním místě má. Finanční ztráta, kterou tímto utrpíte a kterou jste si sami způsobili, bude určitě mnohonásobně menší, než kredit, který ztratíte před občany, kteří si vás zvolili a netušili, že morálka ve vašem rozhodování neznamená vůbec nic.

Věříme, že se postaráte o nápravu věcí veřejných a o chybu, které jste se dopustili. Čekáme vaše přehodnocení a zrušení onoho stavebního povolení co nejdříve. V opačné případě se obrátíme na veškerý tisk, vyšší instanci a televizi.

Děkujeme za pochopení a na zasedání nejbližšího veřejného zasedání městského zastupitelstva předáme podpisové archy.

Se souhlasem všech podepsaných, ale i za množství občanů jen informovaných, kteří se k archům jen prostě technicky nedostali, tento dopis napsala

Bohužel, dobrá věc se nepodařila.
Radní rozhodli v neprospěch této petice a prý jim k tomu posloužil i můj dopis v němž částečně obhajují otevření stánku s občerstvením v blízkosti hřbitova. Julku, odpusť!

VH.

Mgr. Dana Vargová
Janáčkova 36
787 01 Šumperk

Krátké zamyšlení nad jedním lidským osudem

Osázej záhon růžemi! Věnuj jim svou péči a svou lásku! Hle, jedna uvadá, listy opadávají. Co se stalo? Asi nějaká nemoc. Nenapadne i ostatní růže? Rychle tu nemocnou ulomit a zahodit? Nebo jí mohu pomoci?

Každý z nás může být zahradníkem i růží. Jednu takovou „růži“ jsem znala, tu nikdo nezlomil, ani ta strašná choroba. Proč? Protože bylo kolem spousta lásky, přátel, pochopení, ...

Ta růže má jméno Julek.

Julek se narodil v šumperské porodnici 18.10.1962, stejně jako tisíce dětí před ním. Byl to kluk „jako buk“. Veselý, živý, velice nadaný na kreslení. Už v pěti letech putovaly jeho dětské kresby až do země vycházejícího slunce. První třída pro něj neznamovala, jako pro mnohé děti, stres a nervózní rodiče, že jejich dítě neumí napsat krasopisně celou abecedu. Byl nadprůměrným žákem. Ředitel školy nabídl rodičům, aby šel Julek hned do třetí třídy. Ale proč mu zkracovat dětství? Jen ať si pěkně užije i druhé třídy. Vždyť měl mimo školu mnoho dalších zájmů. Hrál na klavír, bruslil, jezdil na kole, učil se německy, maminka ho dokonce přihlásila i do tanečního kroužku, což jako „chlap“ nesl dost těžce, snad i proto, že měl občas v tělocviku nějaký problém, ten však vždy dokázal svou houževnatostí překonat. Té později potřeboval notnou dávku na to, aby přemohl chorobu, která mu vzala část dětství, a to, co mnozí zdraví lidé považují za důležité, ale je to většinou pomíjivé.

Bojoval a vyhrál. Začátky byly těžké, moc těžké a bolestné. Nebyla to jen ukrutná tělesná bolest spojená s každým pohybem, byla to i bolest duše. Beznaděj, bezvýchodnost, bezmocnost, malá naděje na přežití, žádná na uzdravení. Lékaři spíše experimentovali než léčili, alespoň v Československu mu žádný z nich nedokázal pomoci. Měl odjet do Švýcarska na léčení, ovšem tehdejší socialistická moc to nedovolila. Ta ostatně ani později Julkovi život život neusnadnila. A choroba pomalu a postupně uchvacovala celé tělo, až do naprosté fyzické bezmocnosti.

Všichni jsme se ve škole učili základní fyzikální zákony, zákon akce a reakce, zákon o zachování a přeměně energie. Jsou to zákony fungující v přírodě a také v lidském životě. Julkovou „reakcí“ byl boj o život, hledání, nalezení a pochopení smyslu života a utrpení. „Tělesná energie“ se přeměnila na „energii duše“, víru, lásku, ...

Byla to dlouhá cesta přeměny a hledání, na níž pomáhali rodiče, přátelé, mnoho skvělých lidí, kteří mu umožnili studovat filozofii řeckých klasiků a teologii, „tajně v podzemí, pod dohledem agentů státní bezpečnosti“. Julek byl neúnavným studentem, mnoho toho, co získal, rozdával druhým. „Julkův pokoj se stal živým ohniskem pulzujícího života církve a silou přátelství“. Přednášel teologii dominikánům, v roce 1984 se stal jedním z nich v *klášteře sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí*. Julek nebyl jen vnímavý pozorovatel a přihlížející, duševně žil naplno a aktivně. Ať už to bylo osobní setkání s *papežem Janem Pavlem II.*, účastí na různých vernisážích, cesty na poutní místa, ...

Julek se smířil se životem, v němž ho nemocné tělo omezovalo, bylo zdrojem bolesti a utrpení. Byl odkázán zcela na pomoc svých rodičů a přátel. Dnes již žije ves svobodě a radosti. „Kdo se ukázal dokonalým v krátkosti, dosáhl plnosti dlouhého věku.“ „Ne počet let, ale srdce bez poskvrny je naplněním života.“

Stejně jako Julek rád citoval velké filozofy, dovoďte, abych i já citovala Julkovy filozofické myšlenky a názory na život, jeho smysl a hodnotu, na utrpení, smrt, radost a štěstí z původního scénáře k dokumentárnímu filmu o Julkovi - „*O životě, utrpení, smrti a naději*“, který vznikl v režii *Jindřicha Suchánka* ve studiu *Velehrad*. Film získal v roce 1993 ve své kate-

gorii první cenu na filmovém festivalu v Olomouci. Nejen tento film, mnohé modlitby a filozofické úvahy, které nadiktoval, ale především jeho způsob života, zůstanou jako vzpomínka na člověka, jenž viděl dál než je jeho omezený horizont život-smrt, na člověka houževnatého, schopného rozdávat kolem sebe víru a porozumění, ...

Život, jeho smysl a hodnota

„ ... lidský život ani v nejmenším nepovažuji za náhodu. Nevěřím, že tento svět, naše planeta a celý vesmír, je dílem náhody, anebo nějakého slepého vývoje, který je naprosto nahodilý, vymezený a určovaný vnějšími činiteli. Nevěřím, že počátek mého života, celý jeho průběh i jeho vyvrcholení a zakončení, není víc, než pouze náhoda. Snažím se dívat bedlivě a objektivně sám na sebe, na jiné a kolem sebe. A rozhodně nepovažuji žádnou událost, která mnohdy tolik ovlivní lidské životy, za něco tak bezvýznamného, banálního a nicotného, abych to nazval náhodou. “ ...

„ ... Protože nevěřím v náhodu, uznávám, že lidský život sám o sobě má velikou cenu, hraje významnou roli, má mnoho smyslů a jeden velkolepý cíl. Říká se, že by měl každý člověk v životě uznávat něco, za co by byl ochotný svůj život obětovat.

Myslím si, že lidský život a jeho smysl je měřený a určovaný kvalitou a ničím jiným. Kvalita je pak určována mravností a věřili někdo, i zbožností.

Celý lidský život bez jeho jednotlivých fází, chápu jako věčný a nekonečný, a proto se na naši pozemskou realitu dívám ze závratné výšky věčnosti “

„...nejvyšší normy mé životní moudrosti a mravnosti. Je to láska jako podstata Boha, jako smysl lidského života v samotě, v manželství, v rodině i v přátelství a v mezilidských vztazích vůbec “

Utrpení

„... Utrpení chápu jako ryze lidský produkt, jako důsledek a následek zlých a nemorálních lidských činů, který se posléze promítne do všech struktur, rovin a oblastí života jednotlivce, lidské pospolitosti i celé přírody. Zlý lidský čin je vždy porušením harmonie, opovrnutím dobra, násilím na právu, pravdě, spravedlnosti i kráse

Existuje však protiváha k tomuto zruďnému řetězci, a to síla dobra, ctnosti a lásky. I zde funguje řetězec příčin a následků v kladné podobě

Lidské utrpení nám v neposlední řadě okatě naznačuje, co je ve skutečnosti pravé štěstí a kde ho máme hledat, vytyčuje nám správné pořadí hodnot, neboť nefalšované lidské čisté a lidské štěstí a upřímná bezelstná radost zpravidla neexistuje tam, kde ho lidé masově hledají, ale většinou tam, odkud lidé houfně prchají, tedy i v bolesti a starostech, v nemoci i neštěstí. Utrpení je proto dobrým kritériem štěstí a naopak, štěstí samo o sobě bez přísady utrpení snad ani neexistuje, nanejvýš v ošidných podobách přeludů. “

Smrt

„...pro mě není smrt žalostným koncem a pak následující věčnou nicotou ... Věřím nejenom, jak se říká, v posmrtný život, ale lépe řečeno, věřím ve věčný život člověka, který má sice počátek, ale ne konec ...

...Smrt je jenom přechodný okamžik, okamžik ticha, přesto že někdy může být nejenom dlouhý, ale i drastický. Je duchovní a morální zkouškou, současně očištěním duše a srdce...

Už římský filozof Seneca konstatoval, že nezáleží na délce života, ale na jeho kvalitě. Tedy na tom, jak plnohodnotně jsem svůj život prožil... “

O radosti a štěstí

„Štěstí je skutečnost, kterou vytváříme my sami, jak pro sebe, tak pro druhé. Štěstí a radost je v tomto životě tak poskrovnu jen proto, že si tuto velkou skutečnost neuvědomujeme a neprodukujeme ho dostatečné množství. Proto je štěstí zcela v mých rukou, ačkoliv ho mnoho lidí hledá a očekává ... Michel Quist napsal: „Láska je jednosměrný provoz, měla by vždy vycházet ze mě a ode mě.“ To je recept a řešení, které sice nikdy nebude prosto slabostí, nedokonalostí a omylů, ale vždy bude opakem sebestřednosti a pořadí hodnot, které z egoismu vycházejí...

...pro věřícího člověka je nejvyšším cílem a dosažitelným štěstím Bůh a pro nevěřícího člověka člověk sám, ale nikoliv v různých pokřivených humanistických koncepcích.“

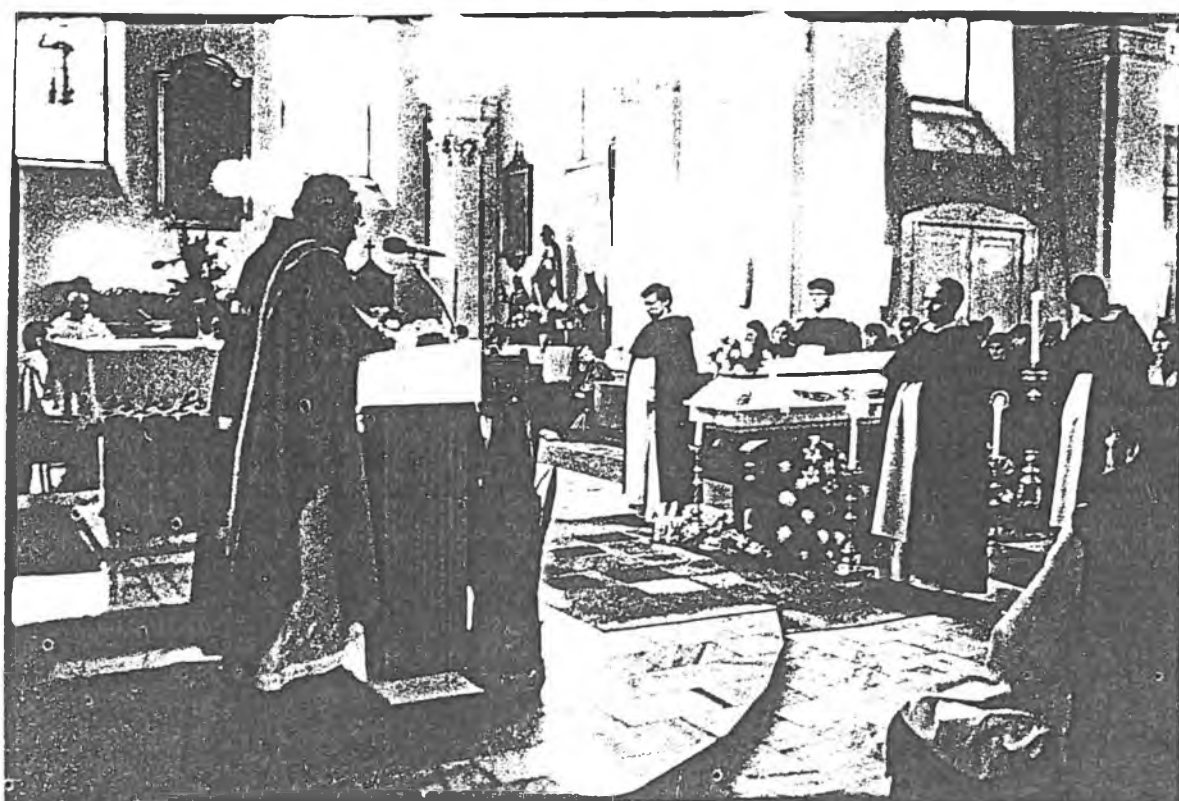
Pán si své milované dítě Julka vzal k sobě dne 4. května 1996

Foto nahoře: Julek jako svědek na svatbě svého přítele.

Petra Červená

Foto dole: Chronné množství přátel a známých zaplnilo katolický chrám Sv. Jana Křtitele v Šumperku, aby doprovodilo Julka na poslední cestě. Pohled do chrámu na nebesky bílou rekev nevinnosti, která ukrývala nebohého Julka při svaté homilii Otce biskupa Josefa Hrdličky. V.H.

Na hřbitově se s Julkem rozloučili členové řádu dominikánů a niriž sdílel stejné řeholní roucho po mnoho let. Zvláště výrazným a nezapomenutelným způsobem se s Julkem rozloučil nad jeho hrobem jeho přítel Ing. Mgr. František Srovnal ze Zábřehu na M. Poté co jeho rekev zmizela navždy našim zrakům nebylo mezi množstvím přítomných lidí asi nikoho, kdo úpřímně nezaslzel. V.H.

KČ. -100, - h
Název účtu adresáta
**OPIL, Loosova 12
BRNO 38**
Investiční banka Brno, Joštova 5
104688735 / 5100
Zúčtovací data plátce
Odesílatel:
"Res publica"
ČSA 34
ŠUMPERK
00320
Podací jednotka: Poštové úřadovny

KČ. -100, - h
Název účtu adresáta
**OPIL, Loosova 12
BRNO 38**
Investiční banka Brno, Joštova 5
104688735 / 5100
Zúčtovací data plátce
Odesílatel:
Vladimír Hájný
ČSA 34
Š U M P E R K
00321
Podací jednotka: Poštové úřadovny

Hodně štěstí v životě

Hlavním zaměstnáním je balení a třídění.
Tato práce je připravována doma tělesně postiženými lidmi z různých měst.

OPIL
Loosova 12 - 638 00 Brno
Tel.: 05/52 94 96
IČO: 49291122
DIČ: 268-626805271

Milí lidé!
Dovolte krátké představení, jsme si lidé kteří se svých domovcích malují, šijí a balí. Naše postižení máme od narození, přišlo neštěstí, či nemoc. Touto prací se snažíme dodat si nějakou chuť do života. Abychom měli stále nějaké zaměstnání, jsou podle balení šití. Nemůžete se mluvit k vyplacení, každá má námitku, velice vám děkujeme za vaše porozumění, podporu... Tato se tímto nějakou formou srážky - časem. Bude si vzpomínáte na toto pořízení.

Hodně štěstí
Jarka Křížová

Originál tohoto dopisu napsala Jarka Křížová, která je od narození postižená nevyvinutou dolní polovinou těla.

M. Horejsek, následkem cukrovky mu byla amputována levá noha.

J. Sedláček je od narození mentálně postižen.

D. Čížková je také postižena od narození.

Naši domácí práci chceme zdůraznit naši osobnost.

Jak můžete zaplatit?

Vámi zvolenou částku můžete zaslat pomocí přiložené složenky na náš účet.

Můžete také zaplatit převodem částky z vašeho konta na náš účet u Investiční banky Brno, č. ú. 104688735/5100.

HODNOTA
POHLEDNIC,
VEŠKERÉ PRÁCE
A VÝDAJŮ
VYCHÁZÍ
PŘÍBLIŽNĚ
NA 44 Kč.